

prima instanță: N. Costin (Judecătoria Grigoriopol)
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-661/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cazac Iurii împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și modificată hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 23 decembrie 2015, prin micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate

c o n s t a ț ă

La 04 martie 2014 Cazac Iurii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al RM, cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 18.02.2014, prin Ordinul nr. 113 ef al Inspectoratului General al Poliției al MAI a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, pentru încălcarea prevederilor pct. 8 sub pct. 2 și 3 a Statutului Disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 502 din 09.07.2013 și a pct. 43 lit. b) a Ordinului MAI 406 din 31.12.2013 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind asigurarea securității sediilor Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului”, manifestată prin permiterea accesului în sediul MAI a unei persoane necunoscute, fără a fi supusă verificării.

Consideră reclamantul că aplicarea sancțiunii disciplinare mustrare aspră aplicată prin ordinul vizat, ilegală și nefondată.

În acest sens, invocă că în cadrul anchetei desfășurate nu au fost stabilite cauzele și condițiile care au condus la acumularea probelor care l-ar învinovăți sau dezvinovăți, nu au fost identificate persoanele vinovate și nu a fost asigurată aplicarea corectă a legislației în vigoare.

Menționează reclamantul că contrar prevederilor pct. 58 alin. 2 din Statutul Disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 502 din 09.07.2013, nu a avut posibilitatea să prezinte persoanei care a efectuat ancheta de serviciu probele pe care le consideră necesare în vederea demonstrării nevinovăției sale sau care pot influența la aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde, iar la finalizarea anchetei de serviciu nu a fost anunțat și dreptul de a face cunoștință cu încheierea de serviciu.

Susține reclamantul că, de fapt, sancționarea sa disciplinară a servit drept evenimentul din data de 6 februarie 2014, când aflându-se la serviciu la postul nr. 1 în incinta sediului central al MAI pe bl. Ștefan cel Mare 75, mun. Chișinău în jurul orelor 11:30 min, o doamnă s-a strecurat printre mulțimea vizitatorilor, acumulată la intrarea centrală a MAI, care a trecut neobservată în timpul când, el plutonier de poliție oferea consultații unui alt vizitator colaborator de poliție.

Invocă reclamantul că, contrar pct. pct. 80, 81 și 82 din Statutul Disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 502 din 09.07.2013, în cadrul desfășurării anchetei de serviciu a fost forțat de șeful Dispeceratului DMO a IGP, pentru a depune explicații și mărturii pe marginea incidentului din 06.02.2014 care le conveneau șefilor și au fost scrise practic sub dictarea ultimului.

Mai menționează reclamantul că, la emiterea ordinului de sancționare nu s-a luat în calcul faptul că el nu a fost sancționat disciplinar niciodată de când activează în cadrul MAI și că sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru încălcări grave sau repetate, comise în exercițiul funcției sau în grup.

Solicită reclamantul Cazac Iurii anularea ordinului IGP al MAI, cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Ialoveni, plutonier de poliție Cazac Iurii Alexei, nr. 113 ef din 18.02.2014, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a sumei în mărime de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 23 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. S-a declarat nul ordinul nr.113 ef din 18.02.2014 privind sancționarea disciplinară lui Cazac Iurii cu muștrare aspră, ca fiind ilegal. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției a MAI RM cheltuielile de judecată ce rezultă din prestarea serviciilor juridice în sumă de 4 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Inspectoratului General al Poliției a declarat apel, solicitând casarea ei în partea admiterii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și modificată hotărârea primei instanțe, prin micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantului de la suma de 4 000 lei la suma de 2000 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 20 aprilie 2017 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 20 aprilie 2017 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța nu a luat în considerație probele sale. Susține că în cadrul efectuării anchetei de serviciu s-a stabilit că la 06.02.2014 reclamantul, fiind implicat în serviciu diurn, aproximativ la orele 11.30, pe la postul de acces nr. 1 a permis accesul în incinta MAI unei persoane de fără a fi supuse verificării și fără eliberarea permisului de vizitator.

Cu referire la cheltuielile de asistență juridică din contul Inspectoratului General al Poliției, consideră că instanța a dispus încasarea lor fără o argumentare dacă aceste cheltuieli au fost reale și necesare și într-un quantum rezonabil, nefiind anexată nici o listă detaliată a tuturor cheltuielilor invocate.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru